

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 32.

W PONIEDZIAŁEK DNIA 25. KWIETNIA 1796.

Z Krakowa dnia 25 Kwietnia.

W przeszły poniedziałek przybył tu o godzinie 5 po południu J. Wielmożny Baron de Margelik J. C. K. A. Mości aktualny Konsyliarz tajny, orderu S. Szczepana Kawaler, Wice Prezydent Czeskiego Gubernium, Wielki Kuztosz Koron Czeskich i Pełnomocny J. C. K. A. Mci Kommissarz do urzędzenia zachodniej Galicyi; stanął w Pałacu Starosty Brzegowskiego pod Krzystoforami zwanym. We wtorek był tu przez Wielmożnego Jmć Pana de Baum, aktualnego Konsyliarza Gubernialnego, i Prezesa tutejszego Kraiowego Kommissyroratu, wszyscy officjaliści tak Kraiowego iako i Dystryktowego Kommissyroratu prezentowani. Weśrzedę miał u niego przed południem Magistrat Krakowski audyencyą; J. P. Prezydent Filip Lichocki powitał go mową łacińską. We czwartek d. 28 t. m. będzie miał publiczny wiażd i obięcie tego kraiu na rzecz na Nayiaśniejszego Celsarza Jmć.

Z Paryża dnia 31 Marca.

Dziś dowiadujemy się iż Charette nie został zaraz po swoim złapaniu rostrzylanym; ale zaprowadzono go dla sądzenia do Nant; był już kilka razy słuchanym, wyznał iż niemógł uysć ręki republikanow, ponieważ nigdzie w kraiu niegdys insurrekcyjnym nie miał już więcej przytułku, wszyscy mieszkańcy go nienawidzili. Jedną chłop miał się szczególniey do iego

złapania przyłożyć, opisał go całkowicie republikanow; on był po chłopsku przebrany.

Czytamy tu takowe opisanie Charetta. Miał 30 lat, mowi dziennik l'Ami des patriotes, był średniego wzrostu i wyniosłego spojrzenia. Jego ambicya była bez granic, i właśnie też tey ambicyi przypisują pierwsze nieszczęścia Wandeyczykow; ponieważ z ambicyi oddzielił swoje korpus od wielkiej armii katolickiej, którą Beau champ i Delbec kommanderował, względem których Charette był zazdrośnym. To rozdzielenie zrobiło właśnie owe pierwsze krwawe zwycięstwo republikanom pod Symphorien, wzięcie Chattillon d. 18 października 1793 i decydujące zwycięstwo pod Chollet. Charette był niegdys porucznikiem w morskiej służbie; chociaż mu okrucieństwa i dzikość przypisują, umiał jednak zrobić sobie przywiązaniem tych wszystkich, którzy pod nim byli; są tego dowodem dwaj żołnierze, którzy go aż do d. 25, w którym był złapanem nieodstapili. Charette posiadał z resztą niepospolitą waleczność; wpośród naywiększych niebezpieczeństw utrzymał zimną krew i niewzruszoną spokojność. Skryty, przedsiębiorczy i nigdy niezmordowany, mało co i sypiał, niedbał wcale o wygodę; spokojność iego była często konwulsyami i krzykiem we śnie przerywana. Ledwie w 500 awanturnikow, ogółony ze

Hh

wszystkich sposobow, potrafił się całą zi-
mę przeciwko 30,000 wojska republikań-
skiego utrzymać; miał przydomek de la Co-
liniere. Pomiędzy innemi rzeczami znale-
ziono przy nim parole, które na 8 dni
przed jego złapaniem były w Nant wydane.
Rząd kazał następujący artykuł ogło-
sić:

Dyrektoryat wykonawczy.

” Rozpuszczone publiczne obwinienia,
przeciwko jenerałowi Hoche w tym momen-
cie, kiedy on z największą tęgością ścigał
buntowników, nakłoniły już raz dyrektoryat
do powtórzenia mu w liście swoim zaufania
swego. Zwycięzca Quiberonu, był śmi-
sznie obwinionym, iż niebronił kilku fol-
warkow; kommanderował w rozległości
przeszło nad 100 mil kraiu, i niektórzy
ludzie chcieli, żeby był w każdej wsi, w
każdym folwarku postawił armią do obro-
ny; lecz z całości działań sędzi się o jene-
rale. Dzielność wyprawy przeciwko Qui-
beronowi zadziwiła wszystkich. Rozpo-
rządzenia wojskowe, obroty rozumne,
któremi Stofflet i Charette zostali od in-
nych części buntowników oddzielonemi,
któreby im były mogły dać posiłkow, nie
mniey czynią honoru jenerałowi kommen-
derującemu: dzielność z jaką potym byli
ścigani, jest dowodem gorliwości jenera-
łow, którym były te wyprawy powierz-
ne i stałość naszych braci zbroynych. Dy-
rektoryat ma sobie więc za obowiązek o-
świadczyć swe ukontentowanie, tak jene-
rałowi kommanderującemu; iako też bry-
gady jenerałowi Travot, który dowodził
przeciwko Charettowi. — Dzisiaj więc po-
winni się republikanie tamtych stron uz-
broić mężstwem i dokonać ostatniego nate-
żenia. Buntownicy potrwożeni utratą
swych wodzow, niemając miejsca zjedno-
czenia, ścigani wszędzie od naszych wojsk
gdzie się tylko chcą kupić, nieskładają na
obszerney ziemi tylko kupki rabusiow i
rozbojnikow, które mogą być w krotce
zniszczone, jeżeli mieszkańcy patryoci,
jeżeli ci, ktorzy chcą ochronić swe ogniska
od rabunkow i spustoszenia będą się łą-
czyć z naszymi obrońcami. — W krajach,

które ieszcze ten gatunek buntownikow i
rabusiow pod nazwiskiem szuanow niszczy,
niemasz śpieszniejszego sposobu zgniecie-
nia ich i przeszkodzeniu się ich kupienia, iak
prędkie uorganizowanie gwardyy narodo-
wych. Do ciał tedy administracyynych
należy, wezwać i wesprzyć tęgością swych
śrzedkow, gorliwość obywateli, i zasłu-
żyć sobie na zaświadczenie publiczne, tak
podchlebne, iak te, które dyrektoryat wy-
konawczy przez następujące listy daie je-
nerałom. „

*Dyrektoryat wykonawczy do Jenerała
kommanderującego armią brzegow Occa-
nu.*

“ Dyrektoryat wykonawczy, przyia-
żny największym ukontentowaniem obywa-
teli Jenerale nowinę o zwycięgu Charetta; i
wszyscy prawdziwi republikanie przyyma-
ją zapewne z uczuciem nadziei i pociechy,
iako ukaranie zbrodni powinno natchnąć
każdego przyjaciela porządku i wiernego
ustawom. Ten dzień tryumfu dla rzeczy-
pospolitey, jest także dniem w dziecności
narodowej dla obrońcow oyczyzny. Za-
wstydenie zdraycow, przydaie chwały
zwycięzcom; a rywalność w smiertelney
walce, patryotyzmu przeciwko buntowi,
wierności przeciwko wiarołomstwu, wspa-
niałość republikańska przeciwko zdradzie
i upadek zbrodni, powinny koniecznie
przydać świetności do tryumfow dobrej
sprawy. — Przyjaciele wolności, nieoddzie-
lają zapewne wyobrażenia kary Stoffleta i
Charetta od chwały odważnych ich przeciw-
nikow. Dokazane te dwa zwycięstwa nad
kary godnemi wodzami kontrarewolucyi, są
szczęśliwą wrozbą pomyślniejszych ieszcze
złąd powodzeń. Cały naród poklaskując
twoje szczęśliwe usiłowania ktorzychś użył
dla oczyszczenia go ze zdraycow, kładzie
na ciebie święty obowiązek zupełnego ich
wytępienia. Ten obowiązek Jenerale, po-
winien być dla ciebie zakładem publicz-
nego zaufania, tak iak będzie pewnie dla
twych współpatryotow rękoymią pobicia
ich nieprzyjaciół. “

*Podpisano Letourneur, prezydent
Lagard, jenerałny Sekretarz.*

Dyrektoryat wykonawczy do Jenerała Brygady Travot.

“Ukontentowanie, które dyrektoryat wykonawczy na nowinę o złapaniu Charretta uczuł, było obywatelu Jenerale nieoddzielne od uczuciów wdzięczności dla republikanów, którzy go nieprzestawali ścigać; dzień ukarania zdrajców, powinien być dniem nagrody wiernych przyjaciół wolności i ich odważnych obrońców.— Dyrektoryat wykonawczy uczynił już za dosyć temu przyzwoitemu obowiązku wdzięczności, przesławszy jenerałowi komenderującemu armii brzegów Oceanu patent na jenerała brygady, który ci oddał imieniem rzecypospolitey w tym momencie kiedyś zapewnił ukaranie największego ich nieprzyjaciela. Dyrektoryat rokując z położonych twych usług w rzecypospolitey, przysłał dla niej usługi, przystoi ci zawczasu nagrodę, która iedynie przystoi Republikanom; podając im sposobność użytku, podwaja ich obowiązki, ożywia ich dobrem, które uczynili i nada, ie im mocy do czynienia więcej.”

*Podpisano Letourneur, prezydent
Lagard jen. Sekretarz.*

Przedwczorem wyszło z Werlsalu i innych okolic wiele woyska; z tych poszła większa część do Tourraine, gdzie się jeszcze wiele szuanów pokazuje. W Chinans małym miasteczku tej prowincyi bawili trzydni i przeszło 20 ludzi kazali rostrzelać.

Z Kadyx piszą d. 4. t. m. ”W tych dniach przybył tu bogaty z Ameryki okręt l'Entreprise. W podróży swojej był od Angielskiego kapra napastowany, zabrany i do Bermudzkich wysp zaprowadzonym; kaper oświadczył mu iż Hiszpania zrobiła pokoy z Francją, a zatem ztąd wynika woyna między Anglią i Hiszpanią; z tym wszystkim pusił go wolnym. Także i Hiszpański okręt la Concordia był z zachodnich Indyy po dwa razy od Angielskiego kapra napastowanym.

Z każdych 2 batalionow przy naszych armiach zrobiono teraz ieden batalion;

połowa officyerow wyszło tym sposobem ze służby; lecz są zawsze do dyspozycyi ministra wojennego i wezmą za nadgrode trzech miesięczną gażę.

Liczba Angielskich woysk, które się na wyspie S. Marka znajduia wynosi 600 ludzi; okopali się dobrze, mają 40 armat i strzylaia zawsze choć nadaremnie na Francuzkie okręty, które im się pokażą.

W Hawer i innych morskich miastach zatamowała ustawa względem mandatow trochę handel zagraniczny. Cudzoziemcy, niechęca za swoje towary, które zagotowe pieniądze przedawali zadnych mandatow. W Hawer podług tamteyszy gazety, pozamykali cudzoziemcy swoje magazyny i niechęca towarow pierwey wydać, poki nie będą gotowemi pieniędzmi zapłaćeni; lecz mają nadzieję, iż wszelkie trudności względem mandatow zostaną ułatwione. W Bordeaux pokazało się jeszcze kilku bankrutow.— W Cherburgu wybuchnął w koszarach ogień, któryby był mógł być niebezpiecznym tamteyszemu portowi; aleć przecię niezrobiwszy wielkiej szkody został ugaszonym.

Z Brest piszą d. 19 t. m. “Okręt liniowy Ocean o 120 armatach i konwencya o 74 armatach, z kilką fregatami i korwetami, które się od ostatniej potyczki z Anglikami znajdowały w porcie Orient, przybyły tu szczęśliwie i będą zaraz wypożądzone. Waleczny wice admirał Villaret Joyeuse zapiął znowu swą banderę na okręcie le Majestueux. Oczekuią tu nowego urządzenia marynarstwa, które wyratuje tę część sił naszych z zaniedbania. Przybył tu jenerał inspektor artyleryi Favreau, dla urządzenia okretowej artyleryi w 3 wielkich portach. Nasze miasto jest także ogłoszone w stanie obleżenia, i i tuteyszy kommandant jenerał Doraison ogłosił przepis policyi, z którego wszyscy obywatele są kontenci.”

Do Bordeaux przybył na okręcie Bremskim emigrant, który był niesłusznie za znanego margrabiego Polignac udany; on się nazywa Dorland Polignac; jest rodem z departamentu Gers, wyszedł jeszcze w roku 1791. Kiedy był do prezydenta za-

prowadzonym, powiedział iż jest rodem Francuz, osiadły w iednym mieście Niemieckim i że iedzie z Anglii do Hiszpanii; ale z miłości dla swej oyczyzny wstąpił do Bordeaux, aby Francuzki rząd za informował o uzbrojaniach się Anglii, które widział w Portsmouth, i które zmierzają do nowej wyppawy przeciwko Quiberonowi. Ta mowa zdała się zaraz podeyrzaną został aresztowanym, i dopiero wyznał iż jest emigrantem, ale że nienależy do tej familii Polignakow, która niegdyś w wielkich względach udworu stała, i że pochodzi z dawniejszey ieszcze familii; ma około 50 lat, wyznał, iż dawniej wojskowo służył.

Wiadomości o jenerale Pichegru są iedne drugim przeciwne: przytoczymy tu niektóre z nich. Wdzisieyszym *Messager du soir* pisze o nim: Jenerał Pichegru będąc także między innemi niekontent z rozpuszczenia wielu officyerow w iego armii, postął dyrektoryatowi swoją dymisją z Arbois; dyrektoryat przyjąwszy iego dymisją, wysłał nie długo potem z nader podchlebnym listem kuryera do niego, w którym wyraża iż mając wzgląd iedynie na poratowanie iego zdrowia, przyjął iego dymisją, ale zawsze rachuje na iego gorliwość, iego talenta i mężstwo, i że skoro tego będzie potrzeba wymagać, będzie go chciał użyć, atym czasem zostawia go przy iego randze i pensyi. „Drugie znowu pisma zapewniają, iż się tu Pichegru znajduie, iż miał konferencye z dyrektoryatem, i że jest na ambasadora przeznaczonym. Gezeta dzisieysza Francuzka powiada nakoniec: „Pichegru został tu od dyrektoryatu wezwanym, dla obięcia komendy nad armią Reńską, co jest wielką nadzieią pokoju, ponieważ on był zawsze tego zdania. „

Cena luidora jest ieszcze zawsze między 5 i 7000 liw. w asygnatach. — W Lichwiarstwie zaszła szczególnieysza rewolucya: iedni chowaią asygnaty spodziewaiąc się iż będą droższe; drudzy spieszą się poki ieszcze wolno zprzedarzą luidorow. Z tym wszystkim mowi *Courier de l'egalité*, masło, iak było po 260 liw. funt w asygnatach tak jest.

Podchlebiaia tu sobie, iż nietylko że mandaty poydą bez przymusu rowno z gotowemi pieniędzmi, ale nawet ieszcze zyskaia; skoro tylko ustawa, która pozwala zamienić ich natychmiast za dobra, została po departamentach wiadomą, natychmiast pokazało się kupa podpisow na dobra narodowe. W Wersalu, w głównym mieście departamentu Sekwany i Oizy, gdzie jest naywięcey dobr narodowych, podpisało się pierwszych dni więcey iak 600 pretendentow.

Z Frankfortu d. 5. Kwietnia.

Nadzieia pokoju coraz to bardziej rośnie, i zawieszenie broni podług wszelkiego podobieństwa będzie dłużey przeciągnięone. Wszystkie przygotowania przy armiach, są tylko środki ostrożności, które i podczas pokoju są potrzebne. Tak naprzykład odebrały Celsarskie woyska w Manheimie rozkaz, żeby miały wszystkie polowe sprzęty pogotowiu. Jeszcze 25 marca miał rozkaz wyiść, żeby się wszystkie officyerki oddaliły od woyska. Kontynens Elektora Saskiego stanie wśródz tego miesiąca w Darmsztadt, a Xcia Sax Weymar, który się składa z 500 szarższycow i strzelcow wyszedł d. 29 marca do Renu z Eisenach. Z okolic Heilbron wyszła część iadzy Celsarskiej po nad Ren. Od dawnego czasu słyhać iż w Neusztadt Celsarsey założą oboz; ale dotąd niema ieszcze naymnieyszego przygotowania do tego. Dowozy woiennych potrzeb do armii Celsarskich idą ieszcze wciąż; Celsarski jenerał hrabia Nauendorf, który był poiechał do Voigtland, powrócił śpieszno do armii nad Ren. Dzisiaj idzie regiment Celsarskich kurałsierow do armii niższego Renu.

Cofnienie się woysk Francuzkich z po nad Renu i Mozeli miało iak słyhać z niedostatku żywności nastąpić; na granicach Francuzkich mają iednak byđż znaczne magazyny. — Kanton Zurich wezwał wszystkie inne Szwajcarskie kantony, do uznania niezwłocznie Francuzkiey rzeczypospolitey i ambasadora iey obywatela Bartelemiego.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W P O N I E D Z I A Ł E K D N I A 25. K W I E T N I A 1796.

Z Paryża dnia 4 Kwietnia.

Sekretarz legacyi obywatel Bacher, nie przybył tu z propozycjami pokoju, ale na rozkaz rządu, i pod strażą jednego żołnierza, dla dania sprawy z jednego ważnego obwinienia.

Dzisiaj ma instytut narodowy pierwsze publiczne posiedzenie; dyrektoryat będzie na nim w wielkim swoim stroju.

Więści pokoju znowu się od ostatniej poczty zmniejszyły; nasze woyska dostały rozkaz żeby były do boju gotowe. Jenerał Pichegru żyje tu w domu Vauban bardzo partykularnie, nie nosi nawet i munduru. — Słychać iż około Paryża będą uformowane 3 obozy; jeden w okolicach Paryża, drugi w Marly, a trzeci w Soisson.

Dnia 30 marca, miał Hiszpański poseł margrabia del Campo paradną wstępną audyencyą w przytomności ministrów i zagranicznych posłów u dyrektoryatu. Jechał we trzech bogatych powozach z wielą służącymi do pałacu Luxemburg. Do dyrektoryatu miał następującą przemowę:

„Zawarty szczęśliwie pomiędzy Krolewem Hiszpańskim i Rzeczpospolitą Francuską pokoy, był dla obydwóch narodów bardzo ważnym zdarzeniem. J. K. Mość pokładając w nim swoje najszczerze ży-

czenia, i niemając tylko dobro swych ludów na oku, będzie wszystkim unikał, czyimby mógł być naruszonym. Wezwawszy mnie na ambasadora swego przy Rzeczypospolitey, zlecił mi przy tym abym się natychmiast do mego przeznaczenia udał, i dał dowód iego szczerych i nieodmiennych chęci. Zaszczycony więc zaufaniem mego Monarchy, będę pełnił z największą gorliwością iego rozkazy, i poczytam się za szczęśliwego, jeżeli potrafię zadosyć uczynić iego zamiarom i zasłużyć sobie na względy u rządu, któremu teraz mam honor być prezentowanym. Prezydent dyrektoryatu Letourneur odpowiedział z powagą na tę przemowę:

Mości Panie Ambasadorze Krola Hiszpańskiego!

„Dyrektoryat wykonawczy przyimie z najwyższym uczuciem nowe dowody ziednoczenia, które W. Pan imieniem swego rządu Francuskiej Rzeczypospolitey przynosisz. Nic niemasz przyjemniejszego dla dyrektoryatu, iak kiedy zobaczy, iż związki przyjaźni, pomiędzy obiema narodami, które już przez szacunek i wzajemny interes dosyć są mocnymi, co raz to ściśley się utwierdzą. — Co się W. Pana osoby tyczy, Mości Panie Ambasadorze,

dyrektoryat przyjmuje z ukontentowaniem wyrazy jego tłumaczenia, i możesz WPan być pewny jego przychylności.

Po audyencyi posta Hiszp: deklarował dyrektoryat na raport ministra skarbowego względem zdanej sprawy ze swego urzędu ministra wojennego Dubayetta, iż Dubayet jako minister wojenny, dobrze swoy urząd odbywał, iż jego rachunek zgadza się z wydatkami przeznaczonemi, będzie w archiwum dyrektoryatu złożonym i że Dubayet jest umocowany wiechać do przeznaczonego swego miejsca.

Tego samego dnia pożegnał się Dubayet w tym sposobie po ostatni raz z dyrektoryatem.

Obywatele Dyrektorowie!

Przejęty uszanowaniem, przychodzę po ostatni raz, udając się podług waszego rozkazu na powierzone mi ważne miejsce. Odiadę natchnięty duchem, który was ożywia, i przejęty uczuciami sprawiedliwości i wielkości narodowej; odiadę zapalony szlachetnemi namiętnościami, zrobić imię Francuzow u przyjacielskich mocarstw tak szacownym i tak wielkim jak się stało strasznym przez broń swym nieprzyjaciółom. Oby skutek wasz wybor usprawiedliwił, i odpowiedział chwalebnyim zleceniom, któreście moiej patriotycznej gorliwości powierzyli! Niebezpieczeństwa na które nas podróż nasza wystawia podnoszą w nas męstwo, i zwyciężemy pewnie za oyczyznę; lecz jeżelibyśmy dla niej poginęli, to ostatnie życzenia, ostatni ruch w sercach naszych będzie jeszcze dla dobra i chwały ludu Francuzkiego.

Prezydent odpowiedział mu w następujących wyrazach:

Obywatelu Jenerale!

Wkładając na ciebie dyrektoryat wykonawczy, obowiązek chodzenia około wielkiego interesu rzeczypośpolitey u narodu, który od tyłu wieków okazywał się

zawsze wiernym przyjacielem ludu Francuzkiego, dać ci dowód zaufania, na któryś sobie zupełnie zasłużył. Zrownemi talentami pokazałeś się już jako żołnierz, jako prawodawca i jako minister; potrafiś zapewne z tą samą gorliwością odbywać i ten nowy urząd; znasz prawidła rządu, będziesz się ich trzymał i jeżeli od nich niezboczysz poydziesz bezpiecznie. Ale na dewszystko niezapominaj, iż polityka republikańskiego narodu niemoże się tylko szczerością i otwartością różnić. Dyrektoryat wykonawczy, polegą na twym rozumie i przywiązaniu do interesu wielkiego narodu, który zastępuiesz, i ty też możesz być zawsze jego wsparcia pewnym.

Od konwoiu o 64 okrętach kupieckich, który z Brest wyszedł i który nadaremnie Angielski admirał Warren usiłował wiaść, przyszła już szczęśliwie jedna część do Bordeaux.

Około alliansu z Portą bardzo pracują, i tak nazwana kapitulacja roku 1740, i ostatni subsydyyny traktat Porty ze Szwecyą ma weń wchodzić. Verninac opanował zupełnie Reisseffendego, i chce potroynemu Aliansowi przeciw wagę postawi.

Sesysy rady pięciuset. Sesyja d. 31 marca. Wczorayszym sekretnym wydziałe były najprzod dowody oskarżenia przeciwko reprezentantom Isnard, Cadroy i Durad Maillane czytane; te składały się z listu od patryotow z Beaufset do dyrektora Barras, w którym go prawdziwym republikanem robią i posyłaia mu petycyą przeciwko wyżey wspomnionym reprezentantom &c Po niewielkich sporach wyznaczono kommissyą do roztrząśnienia tych denoncyacyy.

Dyrektor Barras przysłał radzie, iż szukając umyślnie w swymy kancelaryi, pokazuje się, iż czytana w oracyi denuncyacya przeciwko reprezentantom, nie pochodzi od niego, ani tey żaden z członków dyrektorya tu nie posyłał.

Sesya d. 2 i 3 Kwietnia. Roztrząsano ustanowienie narodowej lotteryi; wielu się temu sprzeciwiało; na reszcie zawieszono ten projekt do 3 dni.

Z Hagi d. 9. Kwietnia.

Względem Fryzlandyi już poniekąd roztrzygnięto sprzeczkę. Z gromadzenie udecydowało, iż się prosto mieszać nie chce w wewnętrzne interesa Fryzlandyi, ani przerywać skutków rewolucyi, za pomocą której zostali wybrani reprezentanci do zgromadzenia narodowego. Od zgromadzenia będzie list napisany do administracyi Fryzlandzkiej zachęcając ich do jedności i zapomnienia przeszłego. Z 11 Fryzlandzkich reprezentantów zasiadło już 4 w zgromadzeniu.

Wydział marynarstwa proponował reprezentantom Bisdom na dyrektora marynarstwa, na miejsce z marłego Paulusa; ale tę propozycyą odrzucono. — Francuzki poseł nalega aby się nieprzeciwić obciążeniu dobru na rzecz Francuzki Rzeczypospolitey, elektora Palatynatu leżących w Margrabstwie Bergenopzom; na jego żądanie będzie zezwolone.

Nota Szwedzkiego posła, w której oznajmuje iż Szwecya uznała nowe urządzenie Rzeczypospolitey Batawskiej, była już w zgromadzeniu czytana.

Listy ostatnie z Koloni i Koblenc donoszą o wojnie; Francuzi niechęcią nie wznędo odstępować z zajętych krajów. Pod Leodyum gromadzi się aktualnie 25,000 a pod Luxemburgiemi 15,000 ludzi. Z tym wszystkim jenerał Jourdan odebrał rozkaz żeby on nie był pierwszym do rozpoczęcia nieprzyjacielskich kroków; ma czekać wypowiedzenia z Cesarskiej strony.

Mowią za pewną rzecz iż jenerał Pichegru, niezdługo spodziewany tu z rozkazu rządu z Paryża; ma w ważnych interesach z zgromadzeniem ludu Batawskiego dla obydwóch Rzeczypospolitych traktować.

Premia 25 zł: na wprowadzony łaszt pszenicy, do pierwszego lipca jeszcze przedłużoną została; wywoz pozwolony tylko pod tą kondycyą iż ta premia będzie nad cofnioną i żeby się zapas przynajmniej 5000 łasztów pozostał. Żyto pozwolono wywozić.

Z Kopenhagi d. 29. Marca.

Dwór Szwedzki umyśliwszy połączyć na nowo siły swoje morskie z naszymi, dla obrony handlu i neutralności, wydał rozkazy do kasy na wydanie 346 tysięcy Reichstalerów dla uzbrojenia okrętów, w tey samey liczbie jak i przeszłego roku, które się z naszą eskadrą złączą. Piszą jednak z Karlskróny iż dotąd niemasz najmniejszego przygotowania do uzbrojenia okrętów i to jest co było powodem, do wieści iż tego roku niewyjdą złącznie eskadra Szwedzka z Duńską na morze.

Z Manheimu d. 4. Kwietnia.

Wiadomości z pod Nahe donoszą iż pomimo wielkiego przygotowania Francuzów do nowej kampanii, dostała Francuzcy żołnierze pozwolenia poyscia do domów, i niemal wszystkie woyska opuszczają powoli tamtejsze okolice. Podobne wiadomości przychodzą z Dwómostów, i Alzacyi.

Z Kopenhagi d. 9 Kwietnia.

Żona następcy Tronu, ma pojechać dla zmocnienia swego zdrowia tego lata do wód Pyrmondzkich; Xzę następca ma z nią pojechać. — W tym tygodniu odjechał Francuzki kommissarz; Delamare się tu jeszcze został.

Do brzegów Norwiedzkich przybyły fregaty Hollenderskie Venus i inna druga; ale wiele przez wicher ucierpiały.

W Karlskronie będzie aktualnie 8 liniowych okrętów i 4 fregaty uzbrojonych, które się w czerwcu z Duńską flotą złączą i iak słyhać od wice admirała Nordenskold kommanderowane będą.

Od brzegów Dunaju d 3 Kwietnia.

Względem wojny i pokoju niemożna dziś mówić więcej nad to, co już od 3 miesięcy powiedziano. Żaden głos urzędowy nieodezwał się, a to, co prywatne osoby w tej mierze mówią, jest bardziej

ich życzeniem i nadzieją, niż rzeczą istotną, i dopoki, który z dworów skombinowanych, albo dyrektoryat w Paryżu nie przemowi, dopoty nie wiedzieć niebędzie można. Ale porównywałac wszystkie aktualne pozory wnosic należy, iż pierwszą urzędową odezwą będzie wystrzał armaty, której iedna lub druga strona uczyni: tym czasem zostaią rzeczy w nieroztrzygniętym położeniu; wyrocznia sama byłaby zatrudniona, gdyby ie przepowiedzieć chciała. Może pierwszy wystrzał armaty prędzey w trzecim nastąpi mieyscu, iak wiele iest do tego podobieństwa.

DONIESIENIE.

Jozef Wszeńfowski wzrostem cienki, wysoki, nosa przydłuższego, w krotce po swym z żydostwa nawroceniu wziawszy ślub z Kunegundą Szymańską w Sandomierzu, a było co znią mieszkawszy, był niegdyś w woysku J. C. K. M. potem chorowity pokazał się w Sandomierzu, z kąd więcej iak od roku prawie zniknął, i dotąd o nim wiedzieć nie można. Na miłość bliźniego uprasza tedy osierocona, ktoby wiedział, czy żyje i gdzie się obraca, aby znać dać raczył do Konsystorza Sandomierskiego.

Urodzony Wincenty Gotliński, odiechawszy żony swojej od ośmiu lat, służył najprzod za towarzysza w pułku przedniej straży, potem miał się na początku insurrekcyi dostać do woyska Rosyjskiego; gdy od tego czasu pozostała żona, niema o nim żadney wiadomości, uprasza zatem, aby dla miłości bliźniego, ktobykolwiek wiedział o jego życiu lub śmierci dać znać do redaktora gazety Krakowskiej, lub gdzieby się znadował.

Podaje się do wiadomości, iż dnia 30 maja roku bieżącego będzie w Złotej publiczna licytacya propinacyi starostwa Sandomirskiego i klucza Złotej na rok ieden i miesiąc cztery to iest a 1 juli 1796 ad ultimam octobris 1797 razem iak starostwa Sand: tak też i klucz Złotej zaczęli ktoby sobie życzył takową zalicytować, ma się na wyżey wzmiankowany dzień, w administracyi ekonomiczney tamieczney zrana o godzinie 9 znajdować.

Już to po czwarty i raz, Uwiadomiaią się wszelacy Kredytorowie, i inni iakieźkolwiek Prawa i pretensye do Dworku i Ogrodu zdawna Pernuszowskie potem Radziwiłowskie rzeczonoego, tudzież do Gruntu czyli Jurydykcyi Wesoła zwaney na Przedmieściu Krakowskim w Wydziale 2. Miasta Krakowa sytuowanych mający, lub mieć wnoszący sobie Interestsanci, iż na Powodztwo J. W. Michała Radziszewskiego Chorążego Starodubowskiego Orderow Polskich Kawalera, teraznieyszego pomienionych gruntu, Dworku i Ogrodu Dziedzica Powoda, do sadu Ordynaryynego Woytowsko-Ławniczego Krakowskiego na dzień 9 Miesiąca Maia Roku bieżącego 1796, ostatecznie przypozwanemi zostali, a to końcem okazania i dowodzenia takowychże Praw i pretensyi swoich, pod rygorem upadku i odsądzenia na wieczność.